

ת"ד 4554/06/13 - מדינת ישראל נגד ויקטור לובצי

15 מאי 2014

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה
ת"ד 4554-06-13 מדינת ישראל נ' לובצי
בפני כב' השופט אלי אנושי
המאשימה
נגד
הנאשם
מדינת ישראל
ויקטור לובצי

נוכחים:

ב"כ המאשימה: עו"ד ליטל פרידמן

ב"כ הנאשם: עו"ד כרמית תירם

הנאשם בעצמו

[פרוטוקול הושמט]

מזר דין

הנאשם הורשע לאחר ניהול משפט בעבירות של אי ציות לאור אדום ברמזור ונהיגה בקלות ראש בכך שבתאריך 11/12/10 בשעה 18:00 או בסמוך לכך נהג ברכבו, נכנס לצומת כשבכיוון נסיעתו דלק אור אדום והתנגש באוטובוס אשר החל לחצות את הצומת בנסיעה משמאל שבכיוון נסיעתו רמזור שדלק באור ירוק.

הנאשם נכנס לצומת בניגוד לאור האדום ומבלי לשים לב לדרך, לא אפשר לאוטובוס להשלים חציית צומת בבטחה, חסם את דרכו וכלי הרכב התנגשו.

כתוצאה מהתאונה ניזוקו שני כלי הרכב ונחבל הנאשם עצמו.

התביעה עתרה לענישה מעל פסילת המינימום אותה קבע המחוקק, והפנתה לעברו של הנאשם המכביד לטענתה, וכן לעבודה כי לא הודה באשמתו ועמד על ניהול משפטו.

מנגד טענה ב"כ הנאשם כי הנאשם האמין בחפותו, זכותו לנהל את המשפט, וביקשה לאור נסיבותיו להתחשב בו ואף להפחית מהפסילה המינימלית ואף לשקול אפשרות ריצוי של"צ במקום הפסילה.

עמוד 1

מתחם העונש ההולם:

כמצוות המחוקק בסעיף 40 ג', א' לחוק העונשין, בקביעת מתחם העונש ההולם את מעשיי העבירה שביצע הנאשם בהתאם לעיקרון המנחה, עיקרון ההלימה יש להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה ובמידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

בענייננו הנאשם נהג כשבכיוון נהיגתו אור אדום, נכנס לצומת וגרם לתאונת דרכים.

אין ספק שמדובר בעבירה חמורה אשר יכלו להיות לה השלכות חמורות הרבה יותר ולבטח לבטיחותו של הנאשם אשר הוא זה שהתנגש עם רכבו ברכב כבד.

לעניין הרשלנות עבירת האור האדום נקבעה על ידי המחוקק כעבירה של ברירת משפט, ואולם ברור כי בגרימת תאונה מדובר בנסיבות חמורות יותר ואולם אין מדובר ברף רשלנות גבוה.

המחוקק קבע 3 חודשי פסילת מינימום בגין תאונת דרכים בנסיבות אלו ו-3 החודשים האלה הינם הבסיס למתחם ענישה שיש להביא בחשבון כי לא היו נפגעים נוספים מלבד הנאשם.

לאור האמור סבור אני כי מתחם העונש ההולם לעבירה זו אמור לנוע בין 3 חודשי פסילה ל-6 חודשים, וכן פסילה על תנאי וקנס.

במאמר מוסגר אציין כי איני מקבל את בקשת ב"כ הנאשם להטלת של"צ כחלק מרכיבי הענישה במקום פסילה, שכן כבר נקבע על ידי פסיקות רבות כי פסילת רישיון נהיגה היא העונש הראוי בגין עבירות תעבורה ולבטח בגרימת תאונת דרכים.

בגזירת העונש המתאים לנאשם שבפני וכמצוות המחוקק יש מקום להתחשב בנסיבותיו האישיות אשר אינן קשורות לביצוע העבירה, במקרה שלפני נסיבות העולות מטיעוני ב"כ המאשימה וב"כ הנאשם.

הנאשם נוהג משנת 1999 צבר לחובתו לא פחות מ-18 הרשעות תעבורה קודמות מתוכן 5 במהירות מופרזת על חלקן נשפט בבתי משפט, כן לחובתו עבירות נוספות כגון אי ציות לתמרורים, נהיגה ללא חגורת בטיחות, שימוש בטלפון ועוד ולא ניתן לומר כי עברו מקל עימו.

אביא בחשבון גם את הצורך של הנאשם ברישיון נהיגתו לצרכי עבודתו כפי שטענה ב"כ.

אביא בחשבון את חלוף הזמנים ממועד התאונה בדצמבר 2010 וכן אציין מפורשות כי אינני מסכים עם טענת ב"כ המאשימה כי יש להביא בחשבון את העובדה שהנאשם בחר לנהל את משפטו, סעיף 40 י"א לחוק העונשין קובע מפורשות כי כפירה באשמה וניהול משפט על ידי נאשם לא יזקפו לחובתו.

בית משפט זה עומד על העיקרון כי תפקידה של המאשימה להוכיח אשמה ולא תפקידו של הנאשם להוכיח חפותו.

לאור האמור לא אחמיר בהרבה מפסילת המינימום אותה קבע המחוקק.

אשר על כן לאחר ששקללתי את כל הנתונים, אני דן את הנאשם לעונשים הבאים:

אני דן את הנאשם לתשלום קנס בסך 2,000 ₪ או 20 ימי מאסר שיישא תמורתם.

הקנס ישולם עד ליום 1/9/14.

הנאשם הונחה לגשת למזכירות לקבלת שוברי תשלום.

הנני פוסל את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 4 חודשים.

רישיון הנהיגה יופקד בבית המשפט לא יאוחר מיום 30/6/14 שעה 12:00 וממועד ההפקדה תחושב הפסילה. גם אם לא יפקיד הנאשם את רישיונו, נחשב הוא פסול מלנהוג אך הפסילה תחושב ממועד ההפקדה בלבד. אם אין לנאשם רישיון נהיגה בתוקף, יפנה למזכירות בית המשפט לשם ביצוע תחליף הפקדה.

הנני פוסל את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 2 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים והתנאי הוא שלא יעבור אותה עבירה בה הורשע או עבירות תוספת ראשונה ושנייה.

זכות ערעור תוך 45 ימים.

ניתנה והודעה היום ט"ו אייר תשע"ד, 15/05/2014 במעמד הנוכחים.

אלי אנושי, שופט

הוקלד על ידי רחל אליעזר

עמוד 3